

[Holstein.]

Der er nu gaaet omtrent $\frac{1}{2}$ Aar, siden Hr. Hauch proklamerede, at det hastede med disse Kravs Opfyldelse, Samfundet med Landbruget i Spidsen nærmede sig Afrunden og Kaos, om kort Tid vilde det være for sent at hjælpe. Nu gentager Hr. Hauch Proklamationen $\frac{1}{2}$ Aar efter. Hvor længe vil han kunne blive ved at gentage den, uden at det bliver for kedeligt eller for sent?

Da han i Sommer forhandlede med Regeringen om et beskedent Rentekonverteringsforlig, havde man ikke Indtryk af, af Landbruget laa for Døden, og at det hastede med Foretagelsen af kæmpemæssige Operationer, saa meget mindre som Statsministeren i Sommer ved Gældssaneringsforslagets første Behandling, som jeg allerede har nævnt, klart og blankt havde afvist alle Hr. Hauchs Krav selv i renset, rationaliseret og reduceret Form, uden at denne Afvisning vakte mindste Opstandelse hverken i Venstrekredse eller i de danske Landboforeninger. Hvis det ikke er Meningen at rejse Bondestanden til haardnakket og uforsonlig Kamp mod det socialdemokratiske Statsstyre, og hvis Statsministerens Erklæringer staaer til Troende, hvad de jo desværre ikke altid gør, saa er der, efter alt, hvad der er foregaaet, og efter den Stilling, Regeringen hidtil har indtaget til Landbruget, kun Mulighed for at komme til Forstaaelse med den højtærede Regering om en beskeden og begrænset og i sine landbrugskreditmæssige Følger saare problematisk Rentekonvertering og Gældsafdragsforlængelse samt muligvis om en bedre Eksportpolitik.

Med Hensyn til Landbrugets Gælds- sanering, som det hedder, tror jeg, det vilde være heldigt, om man nedlod sig til at skaffe oplyst, hvad der i den Henseende er planlagt og naaet i det nationalsocialistiske Tyskland. Det er jo ikke længe siden, at Hr. Hauch efter en Landbrugs-Studierejse i Tyskland over for tyske Landbrugsautoriteter udtalte sin Beundring for og Anerkendelse af, hvad der der er gjort for Landbruget. Og lad mig sige, at det tyske Landbrug og de tyske Bønder, inden Nationalsocialismen kom til Magten, stod over for en ganske lignende Gælds- og Tvangsauktionskalamitet, som man gør her i Danmark. Det var formentlig ikke den tyske Landbrugstold eller de mægtige Grundforbedringer og Udstykninger, som Hr. Hauch tog Sigte paa som noget nyt i Europa, men de nationalpolitiske Lovgivningsforanstaltninger, der har til Formaal at aflaste Bondens Rente- og Gældsbyrder,

sikre hans Forbliven ved Hjem og Jord og skaffe ham en Pris for hans Produkter, som han og hans Familie kan leve af. Efter sin Hjemkomst har Hr. Hauch jo i „Berlingske Tidende“ søgt at udviske sine anerkendende Udtalelser, men det vilde være interessant og betydningsfuldt for den danske Offentlighed at faa at vide, hvad han som de danske Landboforeningers Førstemand i Virkeligheden har udtalt over for de tyske Landbrugsmyndigheder, saa meget mere som hele Venstrepressen systematisk har fortiet Venstre-Landstingsmandens Udtalelser i Berlin. Den Tale, som han holdt efter Landbrugsturens Afslutning ved et Aftenselskab hos en af de højtstaaende tyske Landbrugsmyndigheder, er gengivet i den tyske Udenrigsministers officielle Organ „Berliner Börsenzeitung“ for 25. September. Jeg vil her fra dette Sted henstille til Landboforeningernes Førstemand at oplyse den danske Offentlighed om, hvad der i denne Gengivelse af hans Tale er forkert, og hvad det i Virkeligheden er, han har villet sige eller har sagt, for det synes mig ikke, at den Tilstand bør opretholdes, at han over for tyske Landbrugsmyndigheder fremsætter Udtalelser, som opfattes paa een Maade, og derefter over for den danske Offentlighed, naar han kommer hjem, indskrænker sig til at bestride, at han har udtalt sig saadan, men ikke vil være ved offentligt, hvad det er, han har sagt eller har villet sige.

Paa de jyske Landboforeningers Delegeretmøde udtalte Landbrugsraadets Sekretær Hr. Høgsbro Holm, at det danske Landbrug ikke burde omlægge sin Produktion. Heri tror jeg i og for sig, han har Ret. En anden Sag er, om Landbrugsindustrien ikke burde omlægges og specialiseres i langt større Omfang, end det hidtil er sket. Det er naturligvis en Fejl at tro, at et Landbrugserhverv, der har en saadan Produktionskapacitet, at det er i Stand til naar som helst ikke alene at forsyne Danmarks $3\frac{1}{2}$ Million Mennesker med alle nødvendige Fødemidler, men ogsaa — om det skulde være, og det fik Lov dertil — at ernære en Befolkning paa ca. 50 Millioner Mennesker med animalske Fødevarer —, at et saadant Erhverv, en saadan Produktion kan indskrænkes til i Hovedsagen at lægges an paa Afsætning paa det danske Hjemmemarked. At gøre Hjemmemarkedets-Prisen og Selvforsyningen i Danmark til det principale for Landbruget og vor Afsætning paa udenlandske Markeder til det sekundære, er en økonomisk Politik, som i Løbet af kort Tid vil virke forarmende ikke blot for